

§ 58.

Bestyrelsen for en Kommune, i hvilken en Person er forsørgelsesberettiget, er pligtig til paa dennes Begæring til Brug i Udlandet at meddele ham Vidnesbyrd herom saa vel som om, at han med Familie og i Tilfælde af hans Død hans Enke og umyndige Børn ville blive modtagne til Forsørgelse i Kommunen, saa længe de ikke ere blevne Statsborgere i en fremmed Stat eller i Udlandet have vundet Forsørgelsesret efter dets Lov.

§ 59.

Meningssuligheder mellem Kommuner om de dem ifølge denne Lov i deres indbyrdes Forhold paahvilende Forpligtelser afgøres udenfor det i § 46 omhandlede Tilfælde af Amtmanden i den Overøvrighedskreds, hvortil den Kommune henhører, mod hvem Forpligtelsen gøres gældende, og for saa vidt det er Kjøbenhavn, om hvis Forpligtelse der tvistes, af Indenrigsministeren. Ligesom Amtmændenes Rendelser kunne indankes for Indenrigsministeren, dog — for saa vidt der ikke foreligger særlige Omstændigheder — ikke senere end 12 Uger efter Rendelsens Afgivelse, saaledes tilkommer der overhovedet denne Minister den øverste Myndighed i Fattigsager for hele Landet. Viser det sig, at en Kommune ved begaaede Misligheder er bleven befriet for en samme paahvilende Forsørgelsesbyrde, kan det af Indenrigsministeren bestemmes, at paagældende Kommune desuagtet helt eller delvis skal bære Omkostningerne ved vedkommende trængendes fremtidige Forsørgelse.

De af vedkommende overordnede Myndigheder i Medfør af denne Lov i Fattigsager truffne Afgørelser kunne ikke indbringes for Domstolene.

§ 60.

For saa vidt noget Medlem af en Kommunes Fattigbestyrelse i sin Virksomhed som saadan gør sig skyldig i et Forhold, der maa stilles i Klasse med de i §§ 133, 134 og 141 af almindelig borgerlig Straffelov af 10de Februar 1866 ommeldte Embedsforbrydelser, kan han anses med Straf efter bemeldte Lovs § 144.

Kapitel VI.

Om Udgifterne i Anledning af særlige Trangstilfælde m. m.

§ 61.

De Omkostninger, der udredes af det offentlige til Opdragelse, Underhold og Forsørgelse af blinde, døvstumme, Sbioter og sindssyge betragtes, for saa vidt de paagældende ere anbragte paa Statsanstalter eller paa dertil af Staten godkendte Anstalter ikke som Fattighjælp.

§ 62.

Udgifterne til Kur og Pleje af Personer, der, som lidende af venerisk Sygdom, ere blevne tagne under Kur for offentlig Regning i Genhold til Forstrifterne i Lov om Foranstaltninger til at modarbejde den veneriske Smittes Udbredelse af 10de April 1874,